

ZVON

ŘÍJEN/OCTOBER

2017

časopis krajaňské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

11. října 1962 - před padesátipětí lety byl v bazilice sv. Petra v Římě slavnostně zahájen II. Vatikáňský koncil. Důležité změny: slavení mše svaté v rodném jazyce a otevření se pro spolupráci s ostatními náboženstvími a křesťáňskými denominacemi.

Kresťanská spiritualita a mníšske hnutie

Piaristi

MV

Rád chudobných regulárnych klerikov Matky Božej Zbožných škôl, skrátene Zbožné školy (Scholae Piae), alebo tiež rád piaristov založil svätý Jozef Kalazanský v roku 1621 v Ríme. Piaristi sú nielen prvým takzvaným „školským“ rádom, teda rádom, ktorý sa venuje výučbe a vedeniu škôl, ale založili aj úplne prvú bezplatnú školu v Európe otvorenú pre všetkých. Jozef bol španielsky diecézny kňaz, ktorý prišiel do Ríma pôvodne s vidinou cirkevnej kariéry, keďže bol inteligentný a šikovný. V Ríme ho však Boh viedol inou cestou a hoci bol už kňazom dá sa povedať, že tam prešiel istou duchovnom premenou.

Ako člen viacerých rímskych bratstiev sa zapájal do rôznych charitatívnych a katechizačných činností. Navštevoval príbytky rímskej chudoby, kde videl núdzu nielen materiálnu, ale i morálnu. Biedni ľudia vtedajšieho Ríma nepoznali ani základné modlitby a zásady kresťanstva, ale taktiež nevedeli ani čítať, písať, počítat', nemali nijaké vzdelanie, a teda ani uplatnenie, nemali dokonca ani nádej, že sa niekedy niečo v ich živote zmení k lepšiemu. Jozef chcel teda dať deťom ulice aspoň základné praktické vzdelanie spojené s kresťanskou výchovou, a tak im tým vložiť do rúk chlieb a umožniť dôstojný život – pozemský i večný. No vzdelanie muselo byť bezplatné, lebo by si ho ich rodičia nemohli dovoliť. Napriek veľkému úsiliu však niekoľko rokov nevedel nájsť realizátora svojej myšlienky, až napokon pochopil, že tej úlohy sa musí ujať sám. Jeho školu – ako sme už spomenuli zároveň aj prvú bezplatnú základnú školu v Európe – začali navštevovať stovky detí. Po dvoch desaťročiach pôsobenia sa tam tiesnilo až 1500 žiakov a mnohé mestá prosili Jozefa, aby podobnú školu zriadil aj u nich. Hfštka nadšencov okolo svätca sa postupne pretvorila na rehoľné spoločenstvo, ktorého členovia skladali slávnostné sľuby chudoby, čistoty a poslušnosti a k tomu pripájali štvrtý sľub – učenie detí.

Jozef a piaristi prišli s niekoľkými inováciami, ktoré boli na svoju dobu revolučné. V prvom rade zaradili bežné svetské vzdelanie do procesu formácie mladých ľudí, aby boli schopní sa postaviť na vlastné nohy a vymaniť sa z chudoby. Zároveň však nepodceňovali popri vzdelaní aj duchovnú a ľudskú formáciu a teda snažili sa (a stále sa snažia) mládež viesť k Bohu a to aj mimoškolskými aktivitami. No a v neposlednom rade piaristi priniesli bezplatné školstvo pre všetkých, najmä pre chudobné deti a mládež, ktoré by sa inak nemali ako dostať ku vzdelaniu. Samozrejme kapacity boli obmedzené, ale tento krok vyústil neskôr do celoeurópskeho trendu verejných škôl a nakoniec povinného základného vzdelania. Nebola to teda Cirkev, ktorá bránila vzdelanosti a podporovala akési „tmárstvo“ ako to dodnes tvrdí proticirkevná propaganda, ale bolo to práve naopak. Bola to Katolícka cirkev a jej rehoľa, ktorá otvorila prvú a potom aj mnoho ďalších bezplatných verejných škôl v Európe. Navyše piaristické (ale aj všetky katolícke školy) boli od počiatku otvorené všetkým deťom bez ohľadu na ich náboženstvo alebo náboženstvo ich rodičov.

Cieľom piaristickej výchovy je všestranné formovanie človeka tak, aby žiaci milovali a hľadali pravdu, ako budovatelia Božieho kráľovstva spolupracovali pri výstavbe ľudskejšieho sveta a zosúladžovali svoj život s vierou, ktorú vyznávajú. Pekne to zhrnul sám svätý Jozef Kalazanský: „Poslaním našej rehole bude teda učiť deti od základov správne čítať, písať, počítať, učiť ich latinčinu ale predovšetkým ich naučiť nábožnosti a kresťanskej náuke. Nakoľko to bude možné, budeme im to podávať čo najľahšou formou.“

Na záver ešte dodám, že piaristi takmer od svojho počiatku mali školy na Slovensku aj v Českej republike (tam ich bolo oveľa viac). Na Slovensku sú dodnes aktívni v Nitre, Trenčíne a Prievidzi.

*Piaristické gymnázium
Jozefa Branekého
v Trenčíne*

MUŽ PŘIJDE DO restaurace, a protože nezná jazyk, ukáže na obrázek s jídlem, které si chce objednat. Jídlo však není vůbec chutné. Vedle u stolu sedí návštěvník a dává si velmi dobré jídlo, které voní a nahání sliny hladovému cizinci. Návštěvník u vedlejšího stolu pokyne na číšníka a říká: “Repete.” Za malou chvíli dostává další porci voňavého jídla. Aha, tak to už mám, pomyslí si cizinec, jídlo se jmenuje Repete. Otočí se na číšníka a volá: “Repete.” Za malou chvíli dostává další porci nechutného jídla...

Z toho plyne poučení, že je třeba znát jazyk v prostředí, ve kterém se pohybujeme. A to se nejedná jenom o jídelní lístek, ale i lístek, který držíme v ruce při volbách. Mnozí z vás, kteří máte také české občanství, budete v tomto měsíci volit strany, které kandidují do Parlamentu České republiky. Jak už to ve všech volbách bývá, strany nabízejí program, ve kterém se snaží voliče přesvědčit, že to jejich jídlo, které budou vařit, je to nejzdravější, nejchutnější a vůbec - nejlepší. Někdy používají jazyk, kterému člověk ani nerozumí a slibují přidávat do jídla takové pochutiny a ingredience, které se dají jenom velmi těžce sehnat. Oni to ale zařídí. Jenom jim musíme dát hlas. Tak volič musí studovat, co to a to slovo znamená a je-li vůbec možné takovému slovu dostat. Holt je to nelehký úkol. Nejstrašnější situace však může nastat tehdy, kdy volič zapomene, jak hrozné to bylo v minulosti (před 27 lety), jak nechutně se tehdy vařilo a řekne, nebo pomyslí na REPETE.

Zdálo by se na první pohled, pokud člověk zvolí ve svém životě důvěru v Boží vedení, jako by se jeho život ustálil v klidných vodách. Ale není to pravda. Stále musíme něco volit, odsouvat, rozhodovat se, připravovat se na důležitá rozhodnutí v životě. Popřípadě musíme opravovat chyby, kterých jsme se dopustili v minulosti. Prostě nás doprovází volba každý den. Jsem si však jist, že modlitba před každým rozhodováním usnadní naši volbu. Víme, že nejsme sami, Bůh stojí při nás, pomáhá nám dary Ducha svatého...

*PŘEJI VÁM HEZKÉ čtení,
Fr. Antonín*

IF THE PLAN DOES NOT WORK
CHANGE THE PLAN
NOT THE GOAL

Blessed Stanley Rother, pray for us

DEACON GREG KANDRA

Sep 24, 2017

The first martyr of the United States was beatified yesterday. I preached about him in a homily several months ago, on Holy Thursday, when I saluted the great gift of the priesthood:

Last December, 35 years after Father Stanley Rother's murder, Pope Francis declared him officially a martyr of the faith—the first martyr born in the United States. In September, he will be beatified.

Tonight, I suggest, attention must be paid.

Here was a man who washed the feet of others. We need to remember great priests like Father Stanley Rother—ordinary figures of extraordinary commitment and generosity and faith. There are so many others who go unrecognized. I don't want this night to pass without acknowledging the gift of the priesthood—and the tremendous gift of priests. Men who walk with us, struggle with us, sacrifice for us, live with us, listen to us.

Men who bring Christ to us. Men like those who are in this sanctuary tonight. It is often said: without priests, there is no Eucharist. But that only tells part of the story.

Looking out at this church tonight, I'd wager virtually every one of us is here, in some way, because of a priest—someone who baptized us, confirmed us, gave us First Communion. Maybe a priest anointed you before surgery, or held the hand of your mother as she lay dying, or heard your confession and offered you mercy at a moment when you didn't think mercy was possible.

Maybe he picked you up when you fell, or gave you direction when you were lost, or just listened when no one else would. The fact is: Priests show us every day what it means to wash the feet of another. Because that is what Christ did. The great High Priest showed us how it is done. And we are to do it as he did.

Indeed, tonight, we remember this more vividly than ever: Our faith was begun by a savior who got down on his knees for us. This has been our model. As a result, this has been our story, across 20 centuries. We are people who wash one another's feet—offering compassion,

charity, tenderness and love. We do it for the greater glory of God—following the example of his son. This is our way.

We have done it in hospitals, in leper colonies, in prisons. We have done it in deserts and in jungles and in palaces. We Christians today wash the feet of those who have traveled the dusty roads of life, all who carry the dirt and grime of the journey. We do it among our suffering brothers and sisters in India and China and Ukraine.

We do it tonight among those who grieve in Syria and Egypt. We care for the forgotten, we accept those who are scorned, we give dignity to those on the margins. We do it because we follow a savior who got down on his knees for us—and then stood up and died for us. A new collect has just been approved to be said on the feast of Blessed **Stanley Rother**:

Blessed Stanley Rother, pray for us!

Collect

O God,
who gave your priest Blessed Stanley
the heart of a pastor and the fidelity of a martyr,
grant, through his intercession,
that the humble flock may reach
where the brave Shepherd has gone before.
Who lives and reigns with you
in the unity of the Holy Spirit,
one God, for ever and ever. Amen

OSUDY SOCHY PANNY MARIE V KRNOVĚ

*ZA VÁLKY POSLALI Z KRNOVA DO DACHAU SOCHU PANNY MARIE.
TEĎ SE VRACÍ JEJÍ KOPIE*

Koncentrační tábor Dachau nedaleko bavorského Mnichova se stal místem utrpení také pro řadu duchovních z Československa. Věznění zde byli například pozdější kardinálové Josef Beran nebo Štěpán Trochta. Mezi těmi, kdo trýzeň nepřežili, byl kandidát blahořečení P. Richard Henkes a nedávno blahořečený P. Engelmar Unzeitig.

Od roku 1941 byla vězňům útěchou kaple. Do ní se podařilo až z krnovského kláštera salvatoriánů propašovat sochu Panny Marie. Její kopie se 23. 6. vrátila do Krnova.

O vznik kaple se zasloužili pomocný biskup Josef Martin Nathan společně s kardinálem Adolfem Bertramem z Wroclavi a Michaelem Faulhaberem z Mnichova-Freisingu. Za dozoru SS se v ní mohla 20. 1. 1941 sloužit první mše svatá. Kaple však byla dlouho bez jakéhokoliv zařízení. Biskup Nathan vyhlédl pro kapli v Dachau sošku Matky Boží z kláštera salvatoriánů pod Cvilínem. " V zimě roku 1942/43 byla socha zabalena do dek a v noci dopravena na saních na krnovskou faru. Biskup Nathan se poté postaral o transport do Dachau. I když sám byl v těžké situaci a sledován gestapem, snažil se pomoci lidem v nouzi. Dal sochu zabalenou do pytle připevnit zesponu pod nákladní vůz, který směřoval do tábora s nějakým proviantem. Tak se dostala socha z Krnova až do

koncentračního tábora v Dachau," uvedla Ludmila Čajanová, která příběh o Madoně z Dachau zaznamenala z vyprávění německých pamětníků.

Kněží uvěznění v koncentračním táboře byli velmi šťastni, když mohli slavit Velikonoce roku 1943 s krnovskou madonou. Nikdo si nedovede představit, kolik odvahy, síly a útěchy čerpali kněží při svých modlitbách před madonou z cvilínského kláštera. Doslova jim pomáhala přežít. Později byla vězni popsána takto. „Je to Marie, která na útěku před nebezpečím do Egypta, tedy sama pronásledována, v úzkostech tiskne božské dítě jako symbol vši útěchy na své mateřské srdce. Této mateřské lásce jsme mohli svěřit všechn svůj žal, naši tělesnou i duševní bídu.“

"Socha Panny Marie zůstala v bloku 26 až do roku 1964. V roce 1963 požehnal světící biskup Neuhäuser z Mnichova, jenž sám byl vězněn v táboře v Dachau, základní kámen pro výstavbu nového kláštera „Karmel Sváté Krve Dachau“. V roce 1964 předává profesor Wiedemann z Mnichova nově založené přístavby kláštera řádovým sestřám. Originální socha zůstane dál v kapli v Dachau a to jako památník, jako místo modlitby a pokání, jako znamení lásky ve službě usmíření," doplňuje Ludmila Čajanová.

Po válce se karta obrátila a utrpení byli vystaveni sami Němci. Z Krnova byl 22. 6. 1945 vypraven tzv. Hladový pochod čítající tři tisíce osob. Jednalo se především o ženy, děti a starce, kteří byli hnáni pěšky z Krnova směrem do Jeseníků s cílem v Králíkách. Mezi nimi byl jako dítě Walter Titze, který ve svém svědectví vypráví o zabíjení těch, kteří již nemohli dál. Na památku tří set obětí Hladového pochodu plánují v Krnově umístit pamětní desku. Walter Titze je také sponzorem kopie sochy Madony z Dachau, která byla instalována v krnovském farním kostele sv. Martina při mši svaté v pátek 23. června 2017.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

“Všiml jsem si, že tvůj otec má opuchlé líce. To je od zubů?”

“Ne, to je od modlitby.”

“Prosím tě, jak je to možný?”

“Včera jsme se celá rodina modlili Otčenáš a když jsme říkali ‘zbav nás od zlého,’ táta se podíval na mámu a ona si toho všimla.”

Disidenti včetně biskupa podpořili čínské křesťany

Dva roky žádají o azyl, ale české úřady o jejich osudu stále nerozhodly. Desítky čínských křesťanů, z nichž někteří zažili kvůli víře i mučení, tak stále čekají. Potvrzují to právníci, kteří je zastupují. Zvažují i žalobu, ale to by celý případ ještě více zbrzdilo. V pátek 8. září je podpořilo 130 převážně bývalých disidentů. Premiérovi poslali dopis, ve kterém žádají, aby nařídil ministerstvu vnitra rozhodnout.

„Vyznavači různých církví jsou podrobováni nelítostné perzekuci včetně věznění, mučení, ba i zabíjení,” stojí v dopise, pod který se podepsal třeba biskup Václav Malý či filozof Daniel Kroupa. „Je trapné, že se celá záležitost za dva roky nevyřešila,” říká biskup Malý, který se před pár týdny se skupinou čínských křesťanů setkal. „Byli vděční za to, že se najdou lidé, kteří na ně nekoukají jako na potenciální špiony či na ty, kteří si vymýšlejí pronásledování,” připojuje biskup. Podle něj jde o pracovitě lidi, kteří se chtějí zapojit do společnosti a nebudou na obtíž. „Křesťanská solidarita je jednou z výzev evangelia, nemůžeme Zůstat lhostejní, “ připojuje s tím, že se bude i nadále zasazovat za to, aby tito Číňané azyl dostali.

V dopise, který biskup Václav Malý podpořil, stojí, že co se týče postavení, respektive pronásledování křesťanů v Číně, čeští úředníci pracují spíše s oficiálními čínskými stanovisky než s informacemi lidskoprávních organizací. „Kauze křesťanů z Číny hledajících u nás ochranu se pak věnuje dokonce i provládní čínský tisk, když věřící uprchlé z Číny očerňuje a označuje je za, nelegální migranty, kteří se za křesťany jen vydávají”, “ píše někdejší disidenti Bohuslavu Sobotkovi.

zemřeli:

Dne 21. září zemřela ve věku nedožitých 97 let v New Yorku paní **Zdenka Rinus**. Paní Zdenka patřila mezi nejstarší členy naší krajanské rodiny. Odpočinutí věčné dej ji, Pane, a světlo věčné ať ji svítí.

Ať odpočívá v pokoji.

Amen.

1. září si připomínáme Světový den modliteb za péči o stvoření, který ustanovil papež František v roce 2015. K letošnímu výročí připravili Svätý otec a ekumenický patriarcha Bartoloměj společné poselství.

8. září během celého roku 2017 si město Ostrava připomíná 750 let od první písemné zmínky v testamentu olomouckého biskupa Bruna ze Schauenburku. Výročí v pátek 8. září vyvrcholilo dvoudenní oslavou v centru města

8. září papež František vedl modlitební setkání za národní usmíření v parku Las Malocas ve městě Villavicencio. Obřadu se zúčastnilo více než 400 tisíc lidí, včetně obětí vleklé občanské války a také členů guerilly, kteří měli tyto činy na svědomí. Svätý otec tam vyjádřil touhu být s kolumbijským lidem, který ve svých srdcích a na svém těle nese stopy těchto tragických událostí.

13. září čeští a moravští věřící přijali v portugalské Fatimě sochu Panny Marie, která bude v následujících týdnech putovat po České republice. Stalo se tak po mši sväté u příležitosti národní pouti k 100. výročí fatimských zjevení.

13. září indický misionář **Tom Uzhunnalil SDB**, který byl před více než 18 měsíci unesen skupinou ozbrojenců v Jemenu, je na svobodě. Sdělilo to tiskové středisko Svätého stolce s tím, že se v současnosti nachází v Ománu, odkud přes Řím poletí zpět do Indie.

17. září biskup Edwin dela Pena z filipínského města Marawi oznámil, že katolický kněz **Teresito "Chito" Sukanob** byl v sobotu vysvobozen ze zajetí teroristické skupiny Maute, která má vazbu na Islámský stát. Kněz byl unesen před téměř čtyřmi měsíci, kdy vypukly střety mezi vládními silami a teroristy.

27. září posílit vztahy mezi migranty, uprchlíky a komunitami. Takový je cíl dvouleté kampaně Caritas Internationalis (CI) nazvané „Share the Journey“, kterou dnes v průběhu generální audience zahájil papež František. Tato kampaň představuje odpověď CI na výzvu papeže Františka k otevřenosti vůči lidem na cestě.

30. září mučedník za duchovní povolání, slovenský salesián **Titus Zeman**, byl blahorečen v Bratislavě. Jeho rozhodnutí pro kněžství a salesiánství bylo v 50. letech draze zapláceno, vysokou daň mu vyměřila komunistická zvláda.

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR se budou v USA konat na Velvyslanectví ČR ve Washingtonu a Generálních konzulátech ČR v Chicagu, Los Angeles a New Yorku ve čtvrtek 19. října a v pátek 20. října 2017, kdy hlasování začíná ve 14.00 hodin a končí ve 21. 00 hodin místního času. Veškeré informace, které se týkají nadcházejících voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, včetně podmínek zápisu nebo vyškrtnutí ze zvláštního seznamu voličů, případně vydání voličského průkazu, naleznete na webových stránkách.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci září: Stanislav Kotyza 1. října, Radka Petrová 6. října, Vít Fojtík 6. října, Marie Sedláčková 9. října, Milo Wartownik 9. října, Jarda Nehybka 13. října, Miroslav Lebeda 20. října, Margaret Holubář 26. října, Věra Kutilová 27. října, Marie Jelínková jr. 30. října.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

v minulém období přispěli: Elen Samek, Libuše Král, Helen Otýpka, Růžena Bunža, Pat a Ed Babor, Bohdan a Jiřina Kowalyk, Ingrid E. Chybík, Jaroslava Zolmanová, Joseph A. Kocab, Zdenek a Zdenka Sádlik, Hedvika Krátká.

úmysly mši svatých v měsíci říjnu 2017

datum	úmysl	dárce
1. října	Za Alžbětu Bačíkovu, manžela a děti	rodina Tomečková
2. října	Za + Josefa Zolmana	Jaroslava Zolmanova
5. října	Za + Antonína Kocurka	manželé Soykovi
8. října	Za Martu Petrovu a rodinu Liptákovu	rodina Petrova
11. října	Za + Antonína Kocurka	manželé Soykovi
15. října	Za + rodiče	Elen Samek
17. října	Na vzpomínku nedožitých 65 let manželství	Hedvika Krátká
18. října	Za + Antonína Kocurka	manželé Soykovi
19. října	Za + neter Janku Flamíkovu	rodina Krupkova
22. října	Za + rodiny Smrčkovy a Pavlicovy	Božena a P. Smrčka
27. října	Za + rodiče Josefa a Josefu Klusáčkovy	B. A J. Kowalykovi
29. října	For living a deceased members of St. Ludmila society	Ed a Pat Babor

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.slovenskykostol.com>

Mariánský sloup

Vznik republiky přinesl bouřlivé protikatolické projevy po celé zemi. Jedním z nich bylo zbourání památného mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. Sloup byl postaven na základě žádosti Pražanů na poděkování úspěšné obrany Starého a Nového Města před Švédy v roce 1648. Císař Ferdinand III. souhlasil a roku 1652 se osobně vysvěcení mariánského sloupu zúčastnil.

Samotné stržení sloupu rozhodně nebylo spontánní akcí, bylo už dávno připravováno, jak později přiznal jeden z jeho iniciátorů, žižkovský anarchista František Sauer. Proto byla stále živena myšlenka, že mariánský sloup je památníkem bitvy na Bílé hoře. Organizátoři sháněli po stavbách potřebné technické pomůcky a nářadí. Když jim je stavitelé odmítli půjčit, byl ke spolupráci na stržení vyzván ředitel Obecního dvora na Žižkově, který nadšeně souhlasil a nařídil veliteli žižkovských hasičů, aby zajistil veškerý potřebný materiál. Na 3. listopadu 1918 byl na Bílou horu svolán tábor lidu. Když se lidé vraceli zpět do města, byli záměrně vedeni pověřenými organizátory na Staroměstské náměstí, kde jiní již nenápadně hlídkovali.

Na Staroměstské náměstí odjeli autem tři členové Národního výboru. Když se chtěli postavit proti stržení, setkali se jen s posměchem a odporem. Stržení chtěl zabránit také hrabě Václav Kounic, který na místo přijel v automobilu. Vystoupil a s holýma rukama šel proti davu. Jedna žena v davu klekla na kolena před Františkem Sauerem. Když jejích proseb nedbal, klekla si na místo, kam měl sloup dopadnout. V posledním okamžiku v hrůze s pláčem utekla.

Stržení provedli hlavně obyvatelé Žižkova a kamarádi Sauera. Jedni tahali za lano, druzí s holemi v rukou je bránili proti místním obyvatelům, kteří vyběhli z domů a šli sloup bránit. Žižkov tehdy ještě nebyl součástí Prahy, ale samostatným městem.

Mariánský sloup tedy nestrhli Pražané. Ničení mělo ještě pokračovat na Karlově mostě shoením sousoší do Vltavy. Tomu však zabránili přivolaní vojáci a místní obyvatelé. Po stržení mariánského sloupu se František Sauer nesměl na Staroměstském náměstí ukázat. Jeho život skončil úplně jinak než bychom očekávali. V roce 1946 zazvonil u fortny kláštera františkánů u Panny Marie Sněžné v Praze starý sešlý muž a žádal si kněze. Byl to František Sauer, který požádal o životní svatou zpověď a také ji vykonal. Rok na to zemřel v nemocnici pod Petřínem u sester Boromejek zaopatřen svátostmi umírajících. Svého činu velmi litoval. (*moderni-dejiny.cz*)